
Til Kongen

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Til Kongen", i: *Mindeudgave Digte*, side: 175, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Til Kongen

Igen i Dag du rider gennem Staden,
kongelig, venlig, dansk, din Morgentur.
Aah, det gør godt – som om det siger til os,
at Danmark sidder dog endnu i Sadlen.
Vort Samlingsmærke har du altid været
Aarti paa Aarti gennem Lyst og Nød.
Ministrene de kom og gik og kom.
Men Kongen var der. Og i denne kolde
Aprilsol ser vi, Kongen er der stadig.
Dit Smil er borte. Men dit lyse Øje
ser over Riget – ikke længer frit,
men stadig dit, dets Kaar er ogsaa dine.

Naar Danmarks Tunge taler allerstærkest,
saa taler den i Salmetone til os.
Fra Salmebogen ved vi, at det ogsaa
kan være Daad at tie og at bie.
Det Bispeord er nu et Kongeord.
At tie og at bie, tro i Hjertet
mod det, vi alle ved nu er os dyrest.
I Troen til, at den, der *ret* kan bie,
skal ogsaa faa at se Opfyldelsen.
Goddag, Kong Christian, ja, god Atterdag!